

УДК 005.332.4:336.71

DOI: 10.31673/2415-8089.2026.026413

Аблязізов Ельдар Усеїнович
фахівець по роботі з бізнес-клієнтами
АТ «ПроКредитБанк» у
м. Київ та Київській області
Костецька Лідія Миколаївна
кандидат наук з державного управління, доцент
Національний університет «Києво-Могилянська академія»

ІНФОРМАЦІЙНО-АНАЛІТИЧНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ІНТЕГРАЛЬНОГО ОЦІНЮВАННЯ КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНОСТІ ПІДПРИЄМСТВ ФІНАНСОВОГО СЕКТОРУ

У статті обґрунтовано методичний підхід до інтегрального оцінювання конкурентоспроможності підприємств фінансового сектору, що спирається на інформаційно-аналітичне забезпечення з відкритих регуляторних та звітних джерел. Конкурентоспроможність витлумачено як багатовимірну характеристику, яка віддзеркалює здатність установи утримувати й посилювати ринкові позиції завдяки збалансованому поєднанню капітальної стійкості, прибутковості, ліквідності, ринкового впливу та цифрової зрілості. Запропонована послідовність охоплює сім логічно пов'язаних етапів: формування інформаційної бази, структурування показників за функціональними блоками, нормування з розмежуванням стимуляторів та дестимуляторів, визначення вагових коефіцієнтів експертно-аналітичними процедурами, згортку часткових індексів в інтегральний показник, інтерпретацію за шкалою рівнів і підтримку управлінських рішень із безперервним моніторингом. Розрахунково-демонстраційний приклад для умовних груп банківських установ засвідчив здатність моделі розрізняти джерела конкурентних переваг: державні установи вирізняються ринковою позицією, іноземні – цифровою зрілістю та прибутковістю, приватні – гнучкістю управління ліквідністю. Аналіз динаміки фінансового результату банківського сектору України підтвердив поглиблення диференціації установ за прибутковістю, що посилює потребу в інструментах кількісного порівняння. Перевагою підходу визнано відтворюваність, прозорість вагових процедур і можливість оновлення оцінок у режимі моніторингу без залучення закритих наглядових даних. Практична цінність полягає у формуванні аналітичного підґрунтя для ранжування установ, обґрунтування інвестиційних та регуляторних рішень, а також для виявлення напрямів зміцнення конкурентних позицій. Окреслено обмеження методу, що впливають із суб'єктивності експертного зважування, та визначено напрями подальшого розвитку інструментарію у частині інтеграції цифрових індикаторів і автоматизації обчислень.

Key words: конкурентоспроможність, фінансовий сектор, банківська установа, інтегральний індекс, багатокритеріальне оцінювання, нормування показників, інформаційно-аналітичне забезпечення, цифрова зрілість, ранжування..

Постановка проблеми. Фінансовий сектор формує кровоносну систему національної економіки, опосередковуючи рух капіталу між власниками заощаджень та суб'єктами, що потребують ресурсів для розвитку. Здатність окремої установи витримувати конкурентний тиск визначає не тільки її власну життєздатність, а й стійкість сегмента, у якому вона функціонує. Українські банки та небанківські фінансові інституції діють в умовах, ускладнених наслідками воєнного стану, високою вартістю ресурсів та прискореним проникненням цифрових технологій, тому потреба в об'єктивному вимірюванні конкурентних позицій набуває практичної ваги для менеджменту, інвесторів і регулятора.

Динаміка попередніх періодів засвідчує поглиблення розшарування установ за результативністю. За підсумками 2025 року прибуток платоспроможних банків України сягнув 126,8 млрд грн, перевищивши показник попереднього року на 39,4 %, проте основна частка результату сконцентрувалася в обмеженому колі найбільших установ [4].

Нерівномірність розподілу прибутку оголює різницю в конкурентних можливостях та підкреслює обмеженість оцінок, побудованих на одиничних коефіцієнтах. Окремий показник рентабельності чи ліквідності відображає лише фрагмент складної картини й не дає змоги зіставити установи за сукупністю різномірних характеристик.

Цифровізація змінює саму природу суперництва у фінансовій сфері, переносячи акцент із масштабу балансу на швидкість сервісів, якість дистанційних каналів та технологічну гнучкість [2]. За подібних обставин конкурентоспроможність перестає бути статичною властивістю й перетворюється на динамічний результат управління різномірними ресурсами. Адекватне вимірювання такого результату вимагає інформаційно-аналітичного інструментарію, який інтегрує множину показників у зіставну кількісну оцінку, спирається на відкриті та верифіковані дані й допускає регулярне оновлення без доступу до закритої наглядової інформації.

Аналіз останніх досліджень та публікацій. Проблематику оцінювання конкурентоспроможності підприємств опрацьовано в широкому колі праць, де поняття трактують як комплексну категорію, що інтегрує внутрішні переваги та зовнішні чинники середовища. М. Ханенко систематизував теоретичні засади конкурентоспроможності й окреслив сучасні методи її оцінювання, наголосивши на ролі інтегральних підходів та інформаційних технологій у підвищенні якості управлінських рішень [7]. Ю. Тернова пов'язала підтримання конкурентних переваг із цифровізацією бізнес-процесів та своєчасним аналізом ефективності діяльності [6]. Прикладну логіку інтегрального вимірювання розгорнуто у праці В. Петренка та А. Карнаушенка, де запропоновано поєднання фінансових, ринкових і технологічних показників у єдину систему оцінювання конкурентних позицій [5].

Багатокритеріальний інструментарій набув розвитку в дослідженні А. Любченка, який сформував відтворювану модель ранжування фінансових ресурсів через функції корисності та інтегральні оцінки з перевіркою узгодженості експертних суджень [3]. Стосовно банківського сегмента О. Колодізів зі співавторами кількісно оцінив вплив рівня цифрової трансформації на конкурентоспроможність установ, застосувавши стандартизацію вхідних показників, кластерний та регресійний аналіз [8]. М. Кужелєв розкрив цифровізацію як чинник формування конкурентних переваг банків на ринку споживчого кредитування, зіставивши традиційну й цифрово орієнтовану моделі обслуговування [2]. Особливості небанківського сегмента відображено у праці І. Заїчко, де впровадження інноваційних технологій у страхових компаніях пов'язано з формуванням конкурентоспроможних послуг [1].

Зарубіжний доробок пропонує методичні орієнтири, придатні для адаптації. Д. Красовскіс зі співавторами оцінив рівень конкурентоспроможності банківського сектору на основі індикаторів концентрації галузі, інтенсивності суперництва та фінансового стану установ [9]. В. Скварціані з колегами виокремили чинники конкурентної спроможності банків, серед яких провідну роль відіграють довіра клієнтів та надійність установи [11]. А. Мулович-Трговац запропонувала гібридну схему, що поєднує багатокритеріальне оцінювання ефективності методом аналізу середовища функціонування з економетричним моделюванням впливу фінтех- та блокчейн-рішень [10]. Х. Ясін емпірично підтвердив позитивний зв'язок між спроможностями цифрової трансформації, зокрема конкурентним позиціонуванням, та результативністю банків [12].

Попри змістовність наведеного доробку, відкритим залишається питання формування цілісної, відтворюваної процедури інтегрального оцінювання конкурентоспроможності підприємств фінансового сектору, яка одночасно спиралася б на відкриті регуляторні дані, охоплювала цифрову зрілість поряд із класичними фінансовими блоками та зберігала придатність для зіставлення установ різних форм власності. Розв'язання окресленої частини проблеми потребує методичного підходу, орієнтованого на прозорість вагових процедур і можливість регулярного моніторингу.

Метою дослідження є розроблення та обґрунтування методичного підходу до інформаційно-аналітичного забезпечення інтегрального оцінювання конкурентоспроможності підприємств фінансового сектору на основі відкритих даних. Досягнення мети

передбачає виконання таких задач:

- систематизувати показники конкурентоспроможності установ фінансового сектору за функціональними блоками та обґрунтувати принципи добору джерел інформації;
- формалізувати процедури нормування показників і визначення вагових коефіцієнтів із розмежуванням стимуляторів та дестимуляторів;
- побудувати схему згортки часткових індексів в інтегральний показник і шкалу інтерпретації рівнів конкурентоспроможності;
- апробувати запропонований підхід на розрахунково-демонстраційному прикладі для умовних груп банківських установ;
- окреслити переваги, обмеження та напрями подальшого розвитку інструментарію.

Методичну основу становлять системний аналіз, методи нормування різномірних показників, експертно-аналітичне зважування, адитивна згортка часткових оцінок, порівняльний аналіз та графічне моделювання результатів.

Виклад основного матеріалу. Конкурентоспроможність установи фінансового сектору доцільно розглядати як інтегральну властивість, що поєднує здатність генерувати прибуток, утримувати стійкість і надійність, контролювати частку ринку та забезпечувати технологічну відповідність очікуванням клієнтів. Вимірювання подібної властивості потребує переходу від розрізнених коефіцієнтів до зведеної оцінки, отриманої прозорою та відтворюваною процедурою. Структурно-логічну послідовність інформаційно-аналітичного забезпечення оцінювання наведено на рис.

Рис. 1. Структурно-логічна схема інформаційно-аналітичного забезпечення інтегрального оцінювання конкурентоспроможності

Джерело: розроблено автором

Початковий етап передбачає формування інформаційної бази з відкритих джерел, серед яких наглядова й аналітична статистика Національного банку України, публічна фінансова звітність установ та ринкові індикатори [4]. Опертя на відкриті дані забезпечує верифікованість оцінок і відрізняє підхід від закритих рейтингових систем, доступних обмеженому колу користувачів. Відібрані показники структурують за п'ятьма функціональними блоками, що відображають змістовно різні грані конкурентоспроможності та узгоджуються з логікою багатокритеріального оцінювання [3; 5].

Перелік показників за блоками, характер їхнього впливу на результат та орієнтовні вагові коефіцієнти подано в табл. 1. Розподіл ваг відображає пріоритетність прибутковості й капітальної стійкості як визначальних чинників конкурентної позиції за збереження вагомості ринкового впливу та цифрової зрілості.

Таблиця 1

Система показників інтегрального оцінювання конкурентоспроможності підприємства фінансового сектору

Функціональний блок	Часткові показники	Характер впливу	Вага W_k
Капітальна стійкість	достатність регулятивного капіталу; коефіцієнт фінансового важеля	стимулятор	0,22
Прибутковість	рентабельність активів; рентабельність капіталу; чиста процентна маржа	стимулятор	0,24
Ліквідність	коефіцієнт покриття ліквідністю; частка високоліквідних активів	стимулятор	0,18
Ринкова позиція	частка ринку за активами; індекс концентрації сегмента	стимулятор / дестимулятор	0,18
Цифрова зрілість	частка цифрових каналів; інтенсивність упровадження фінтех- рішень	стимулятор	0,18

Джерело: складено автором на основі [3; 5; 9]

Різномірність розмірностей показників унеможливорює їхнє пряме додавання, тому наступним кроком є нормування, що приводить значення до зіставного діапазону від нуля до одиниці. Для показників-стимуляторів, зростання яких посилює конкурентну позицію, застосовують пряме перетворення за формулою (1), а для дестимуляторів, надмірне зростання яких послаблює позицію, використовують обернене перетворення за формулою (2):

$$z_{ij} = \frac{x_{ij} - \min_j}{\max_j - \min_j} \quad (1)$$

$$z_{ij} = \frac{\max_j - x_{ij}}{\max_j - \min_j} \quad (2)$$

де

z_{ij} – нормоване значення i -го показника для j -ї установи;

x_{ij} – фактичне значення показника;

$\min_j$ та $\max_j$ – мінімальне й максимальне значення показника в сукупності установ, що порівнюються.

Нормовані значення в межах кожного блоку згортають у частковий індекс за формулою (3), після чого часткові індекси об'єднують в інтегральний показник за формулою (4):

$$I_k = \sum w_i \cdot z_i \quad (3)$$

$$I = \sum W_k \cdot I_k \quad (4)$$

де

I_k – частковий індекс k -го блоку;

w_i – вага i -го показника всередині блоку;

I – інтегральний індекс конкурентоспроможності установи;

W_k – вага k -го блоку, причому сума блокових ваг дорівнює одиниці. Вагові коефіцієнти визначають експертно-аналітичними процедурами з перевіркою узгодженості суджень, що мінімізує суб'єктивність та забезпечує відтворюваність результату [3; 11]. Перевага адитивної згортки полягає у прозорості: внесок кожного блоку залишається відстежуваним, а підсумкова оцінка піддається змістовній інтерпретації.

Отримане значення інтегрального індексу співвідносять зі шкалою рівнів конкурентоспроможності, наведеною в табл. 2. Градації шкали формалізують перехід від кількісної оцінки до управлінського висновку та дають змогу позиціонувати установу за ступенем стійкості конкурентних переваг.

Таблиця 2

Шкала інтерпретації значень інтегрального індексу конкурентоспроможності

Діапазон значень I	Рівень конкурентоспроможності	Управлінська інтерпретація
0,80–1,00	високий	стійкі конкурентні переваги, потенціал ринкової експансії
0,60–0,79	достатній	стабільна позиція з резервами подальшого зміцнення
0,40–0,59	помірний	вразливість окремих блоків, потреба цільового коригування
менше 0,40	низький	системне відставання та ризик втрати ринкових позицій

Джерело: складено автором

Практичний контекст застосування підходу унаочнює структура результативності українського банківського сектору. Концентрація прибутку в колі найбільших установ підтверджує наявність відчутних розривів у конкурентних можливостях. Розподіл чистого прибутку п'яти найбільш результативних банків за підсумками 2025 року показано на рис. 2.

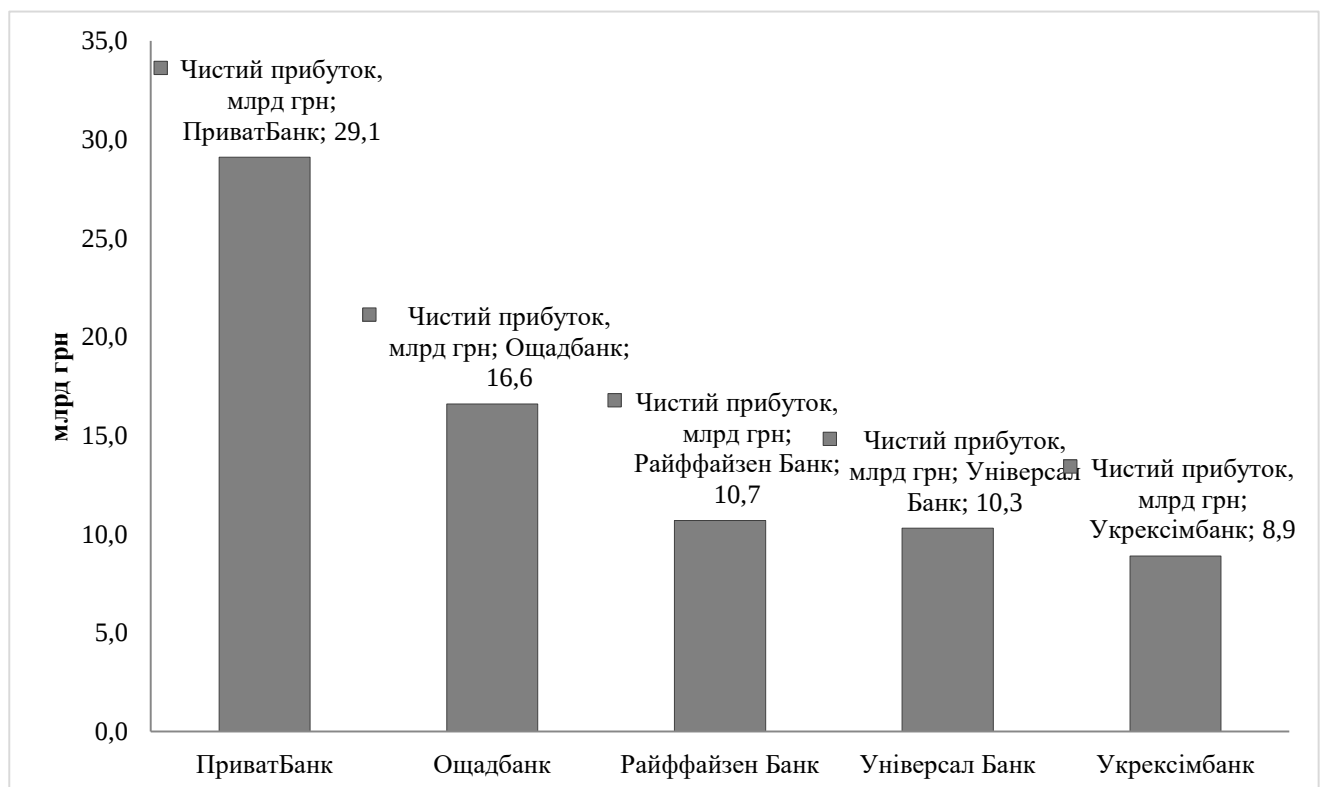

Рис. 2. Чистий прибуток найбільш результативних банків України за 2025 рік, млрд грн

Джерело: побудовано автором за даними [4]

Розрив між лідером та наступними установами засвідчує, що масштаб результату не зводиться до розміру активів і формується сукупністю чинників, серед яких ефективність бізнес-моделі, якість управління ризиками та технологічна оснащеність. Подібна картина обґрунтовує доцільність зведеного оцінювання, здатного пояснити походження конкурентних переваг через декомпозицію за блоками.

Апробацію методичного підходу виконано на розрахунково-демонстраційному прикладі для трьох умовних груп банківських установ, сформованих за ознакою форми власності. Нормовані часткові оцінки за блоками візуалізовано на рис. 3, а зведені результати з обчисленим інтегральним індексом узагальнено в табл. 3. Часткові оцінки прикладу мають ілюстративний характер і слугують для демонстрації обчислювальної логіки, а не для рейтингування конкретних установ.

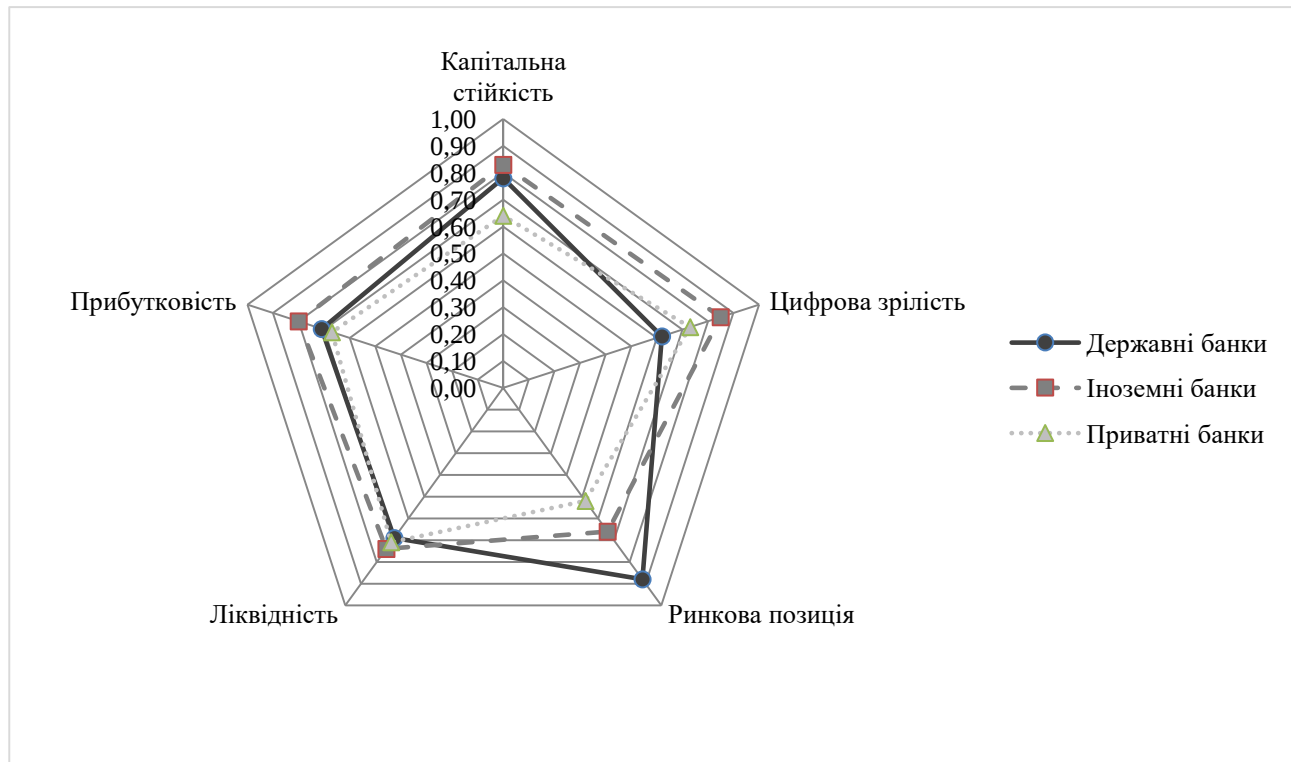

Рис. 3. Часткові індекси конкурентоспроможності за функціональними блоками для умовних груп банків (умовний приклад)

Джерело: побудовано автором

Таблиця 3

Результати розрахунково-демонстраційного прикладу за умовними групами банківських установ

Складова інтегрального індексу	Державні банки	Іноземні банки	Приватні банки
Капітальна стійкість	0,78	0,83	0,64
Прибутковість	0,71	0,80	0,67
Ліквідність	0,69	0,74	0,71
Ринкова позиція	0,88	0,66	0,52
Цифрова зрілість	0,62	0,85	0,73
Інтегральний індекс І	0,74	0,78	0,65
Рівень конкурентоспроможності	достатній	достатній	достатній

Джерело: розраховано автором за запропонованою методикою (умовний приклад)

Зіставлення інтегральних оцінок упорядковує умовні групи за спаданням конкурентоспроможності: іноземні установи (0,78), державні (0,74) та приватні (0,65). Усі три

групи потрапляють у діапазон достатнього рівня, проте джерела переваг суттєво різняться, що й розкриває цінність декомпозиції. Державні установи лідирують за ринковою позицією завдяки масштабу мережі та довірі вкладників, однак поступаються за цифровою зрілістю. Іноземні установи демонструють збалансований профіль із сильними блоками прибутковості й технологічної оснащеності, що узгоджується з висновками про вплив цифрової трансформації на конкурентоспроможність [8; 12]. Приватні установи компенсують скромнішу ринкову частку гнучкістю управління ліквідністю та активним опануванням фінтех-сервісів.

Запропонований підхід зберігає працездатність і для небанківського сегмента фінансового сектору за умови заміни блокових показників на релевантні характеристики страхових компаній чи інших інституцій, де конкурентоспроможність послуг також формується через поєднання фінансової стійкості та інноваційності [1]. Гнучкість структури блоків і прозорість згортки роблять інструмент придатним для регулярного моніторингу, а спираючись на відкриті дані убезпечує від залежності від закритих наглядових систем. Інтерпретація через декомпозицію переводить аналітичний результат у площину обґрунтованих управлінських рішень, спрямованих на адресне посилення найслабших блоків.

Висновки і перспективи подальших досліджень. Розроблений методичний підхід пропонує цілісну, відтворювану процедуру інтегрального оцінювання конкурентоспроможності підприємств фінансового сектору, яка спирається на відкриті регуляторні та звітні дані. Поєднання п'яти функціональних блоків, прозорого нормування зі стимуляторами й дестимуляторами та адитивної згортки дає зведену оцінку, придатну для ранжування установ і збереження відстежуваності внеску кожної складової.

Апробація на умовному прикладі підтвердила здатність моделі не лише впорядковувати установи за рівнем конкурентоспроможності, а й пояснювати походження переваг: за близьких підсумкових індексів державні, іноземні та приватні групи спираються на різні блоки, що визначає відмінні управлінські пріоритети. Аналіз результативності українських банків додатково обґрунтував актуальність зведеного вимірювання, оскільки концентрація прибутку загострює різницю в конкурентних можливостях [4]. Практична цінність інструменту полягає у формуванні аналітичного підґрунтя для інвестиційних, регуляторних та стратегічних рішень, а також для адресного зміцнення вразливих складових.

Обмеження підходу пов'язані з частковою суб'єктивністю експертного зважування та з агрегованим характером відкритих даних, що може згладжувати індивідуальні особливості установ. Перспективи подальших досліджень охоплюють розширення блоку цифрової зрілості за рахунок вимірюваних індикаторів проникнення дистанційних сервісів, інтеграцію методів аналізу середовища функціонування для зіставлення з оцінками ефективності [10] та автоматизацію обчислень із побудовою інформаційно-аналітичної панелі безперервного моніторингу конкурентної позиції [5].

Список використаних джерел

1. Заїчко І. Розвиток та впровадження інноваційних підходів до фінансового управління страховими компаніями в умовах воєнного стану. *Економіка та суспільство*. 2024. Вип. 60. DOI: 10.32782/2524-0072/2024-60-57. URL: <https://economyandsociety.in.ua/index.php/journal/article/view/3608>
2. Кужелєв М. Цифровізація як чинник формування конкурентних переваг банківських установ на ринку споживчого кредитування України. *Науковий вісник Полісся*. 2025. № 2 (31). С. 445–457. DOI: 10.25140/2410-9576-2025-2(31)-445-457. URL: <https://nvp.stu.cn.ua/article/view/353607>
3. Любченко А. Оцінка та ранжування фінансових ресурсів у стратегічному управлінні підприємств ІТ-царини в контексті підвищення конкурентоспроможності. *Financial and Credit Activity Problems of Theory and Practice*. 2025. Т. 6, № 65. С. 191–205. DOI: 10.55643/fcaptp.6.65.2025.5054. URL: <https://fkd.net.ua/index.php/fkd/article/view/5054>
4. Огляд банківського сектору (лютий 2026 року) / Національний банк України. Київ, 2026. URL: https://bank.gov.ua/admin_uploads/article/Banking_Sector_Review_2026-02.pdf

5. Петренко В. С., Карнаушенко А. С. Інтегральний підхід до оцінки конкурентоспроможності IT-бізнесу. *Проблеми сучасних трансформацій. Серія: економіка та управління*. 2025. № 17. DOI: 10.54929/2786-5738-2025-17-11-02. URL: <https://reicst.com.ua/pmt/article/view/2025-17-11-02>
6. Тернова Ю. Підвищення конкурентоспроможності підприємств в умовах цифрової економіки. *Економіка та суспільство*. 2026. Вип. 85. DOI: 10.32782/2524-0072/2026-85-102. URL: <https://economyandsociety.in.ua/index.php/journal/article/view/7920>
7. Ханенко М. Конкурентоспроможність підприємств: теоретичні засади, чинники формування та сучасні підходи до оцінювання. *Сталий розвиток економіки*. 2025. № 3 (54). С. 321–326. DOI: 10.32782/2308-1988/2025-54-49. URL: <https://economdevelopment.in.ua/index.php/journal/article/view/1352>
8. Kolodiziev O., Krupka M., Shulga N., Kulchytskyi M., Lozynska O. The level of digital transformation affecting the competitiveness of banks. *Banks and Bank Systems*. 2021. Vol. 16, Issue 1. P. 81–91. DOI: 10.21511/bbs.16(1).2021.08. URL: [https://doi.org/10.21511/bbs.16\(1\).2021.08](https://doi.org/10.21511/bbs.16(1).2021.08)
9. Krasovskis D., Limanskis A., Pancenko E. Measuring competitiveness of banks in Latvia. *Copernican Journal of Finance & Accounting*. 2016. Vol. 5, No. 2. P. 125–147. DOI: 10.12775/CJFA.2016.019. URL: <https://doi.org/10.12775/CJFA.2016.019>
10. Mulović Trgovac A. Banking in the age of blockchain and FinTech: a hybrid efficiency framework for emerging economies. *Journal of Risk and Financial Management*. 2025. Vol. 18, No. 8. Article 458. DOI: 10.3390/jrfm18080458. URL: <https://doi.org/10.3390/jrfm18080458>
11. Skvarciany V., Jureviciene D., Iljins J., Gaile-Sarkane E. Factors influencing a bank's competitive ability: the case of Lithuania and Latvia. *Oeconomia Copernicana*. 2018. Vol. 9, No. 1. P. 7–28. DOI: 10.24136/oc.2018.001. URL: <https://doi.org/10.24136/oc.2018.001>
12. Yaseen H. The role of digital transformation capabilities in improving banking performance in Jordanian commercial banks. *Journal of Risk and Financial Management*. 2025. Vol. 18, No. 4. Article 196. DOI: 10.3390/jrfm18040196. URL: <https://doi.org/10.3390/jrfm18040196>

References

1. Zaiichko, I. (2024). Rozvytok ta vprovadzhennia innovatsiinykh pidkhodiv do finansovoho upravlinnia strakhovymy kompaniiamy v umovakh voiennoho stanu [Development and implementation of innovative approaches to financial management of insurance companies under martial law]. *Ekonomika ta Suspilstvo*, (60). <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2024-60-57>
2. Kuzheliev, M. (2025). Tsyfryzatsiia yak chynnyk formuvannia konkurentnykh perevah bankivskykh ustanov na rynku spozhyvchoho kredytuvannia Ukrainy [Digitalization as a factor in the formation of competitive advantages of banking institutions in the consumer lending market of Ukraine]. *Naukovyi Visnyk Polissia*, 2(31), 445–457. [https://doi.org/10.25140/2410-9576-2025-2\(31\)-445-457](https://doi.org/10.25140/2410-9576-2025-2(31)-445-457)
3. Liubchenko, A. (2025). Otsinka ta ranzhuvannia finansovykh resursiv u strateichnomu upravlinni pidpriemstv IT-tsaryny v konteksti pidvyshchennia konkurentospromozhnosti [Evaluation and ranking of financial resources in the strategic management of IT enterprises in the context of increasing competitiveness]. *Financial and Credit Activity Problems of Theory and Practice*, 6(65), 191–205. <https://doi.org/10.55643/fcaptp.6.65.2025.5054>
4. National Bank of Ukraine. (2026). *Ohliad bankivskoho sektoru (liutyi 2026 roku)* [Banking sector review (February 2026)]. National Bank of Ukraine. URL: https://bank.gov.ua/admin/uploads/article/Banking_Sector_Review_2026-02.pdf
5. Petrenko, V. S., & Karнаushenko, A. S. (2025). Intehrалnyi pidkhid do otsinky konkurentospromozhnosti IT-biznesu [An integral approach to assessing the competitiveness of IT business]. *Problemy Suchasnykh Transformatsii. Serii: Ekonomika ta Upravlinnia*, (17). <https://doi.org/10.54929/2786-5738-2025-17-11-02>
6. Ternova, Yu. (2026). Pidvyshchennia konkurentospromozhnosti pidpriemstv v umovakh tsyfrovoy ekonomiky [Increasing the competitiveness of enterprises in the digital economy]. *Ekonomika ta Suspilstvo*, (85). <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2026-85-102>

7. Khanenko, M. (2025). Konkurentospromozhnist pidpriemstv: teoretychni zasady, chynnyky formuvannia ta suchasni pidkhody do otsiniuvannia [Competitiveness of enterprises: Theoretical foundations, factors of formation and modern approaches to evaluation]. *Stalyi Rozvytok Ekonomiky*, (3), 321–326. <https://doi.org/10.32782/2308-1988/2025-54-49>
8. Kolodiziev, O., Krupka, M., Shulga, N., Kulchytskyi, M., & Lozynska, O. (2021). The level of digital transformation affecting the competitiveness of banks. *Banks and Bank Systems*, 16(1), 81–91. [https://doi.org/10.21511/bbs.16\(1\).2021.08](https://doi.org/10.21511/bbs.16(1).2021.08)
9. Krasovskis, D., Limanskis, A., & Pancenko, E. (2016). Measuring competitiveness of banks in Latvia. *Copernican Journal of Finance & Accounting*, 5(2), 125–147. <https://doi.org/10.12775/CJFA.2016.019>
10. Mulović Trgovac, A. (2025). Banking in the age of blockchain and FinTech: A hybrid efficiency framework for emerging economies. *Journal of Risk and Financial Management*, 18(8), Article 458. <https://doi.org/10.3390/jrfm18080458>
11. Skvarciany, V., Jureviciene, D., Iljins, J., & Gaile-Sarkane, E. (2018). Factors influencing a bank's competitive ability: The case of Lithuania and Latvia. *Oeconomia Copernicana*, 9(1), 7–28. <https://doi.org/10.24136/oc.2018.001>
12. Yaseen, H. (2025). The role of digital transformation capabilities in improving banking performance in Jordanian commercial banks. *Journal of Risk and Financial Management*, 18(4), Article 196. <https://doi.org/10.3390/jrfm18040196>

ELDAR ABLIAZIZOV, LIDIYA KOSTETSKA. INFORMATION AND ANALYTICAL SUPPORT FOR THE INTEGRAL ASSESSMENT OF THE COMPETITIVENESS OF FINANCIAL SECTOR ENTERPRISES. *The article substantiates a methodological approach to the integral assessment of the competitiveness of financial sector enterprises, grounded in information and analytical support derived from open regulatory and reporting sources. Competitiveness is interpreted as a multidimensional characteristic that reflects an institution's capacity to retain and strengthen its market position through a balanced combination of capital resilience, profitability, liquidity, market influence, and digital maturity. The proposed sequence comprises seven logically connected stages: the formation of an information base, the structuring of indicators by functional blocks, normalisation with a distinction between stimulators and de-stimulators, the determination of weighting coefficients through expert and analytical procedures, the convolution of partial indices into an integral indicator, interpretation against a scale of levels, and the support of managerial decisions with continuous monitoring. A demonstrative calculation for conditional groups of banking institutions confirmed the ability of the model to distinguish the sources of competitive advantage: state-owned institutions stand out in market position, foreign-owned ones in digital maturity and profitability, and privately owned ones in the flexibility of liquidity management. An analysis of the dynamics of the financial result of the Ukrainian banking sector confirmed a deepening differentiation of institutions by profitability, which reinforces the need for instruments of quantitative comparison. The advantages of the approach are its reproducibility, the transparency of the weighting procedures, and the possibility of updating the estimates in a monitoring mode without resorting to closed supervisory data. The practical value lies in shaping an analytical basis for ranking institutions, justifying investment and regulatory decisions, and identifying directions for strengthening competitive positions. The limitations stemming from the subjectivity of expert weighting are outlined, and directions for the further development of the toolkit in terms of integrating digital indicators and automating computations are defined.*

Key words: competitiveness, financial sector, banking institution, integral index, multi-criteria assessment, indicator normalisation, information and analytical support, digital maturity, ranking.

Надійшла до редакції: 10.06.2026

Прийнято до друку: 20.06.2026

Опубліковано: 30.06.2026

© 2026 Абліззов Е.У., Костецька Л. М.

Цей матеріал ліцензовано за умовами CC BY 4.0. <https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/>